

eğitim ve bilim emekçileri sendikası
EĞİTİM SEN
23 OCAK 1995

ÖĞRETMENLERİN ÇALIŞMA KOŞULLARI VE SORUNLARINA BAKIŞI ARAŞTIRMASI: ÖĞRETMENLERİN SORUNLARI ACİL ÇÖZÜM BEKLİYOR!

Öğretmenlik mesleği açısından, uluslararası anlamda tek öğretmenler günü olan 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü olmasına karşın, 12 Eylül sonrasında ilan edilen “24 Kasım Öğretmenler Günü” resmi olarak kutlanacak, her fırsatta mağdur edilen, “az çalışıyorlar”, “çok tatil yapıyorlar” diyerek siyasiler tarafından her fırsatta aşağılanan öğretmenlerin ne kadar “kutsal” bir iş yaptıkları hatırlatılarak, acil çözüm bekleyen en temel sorunları bile gündeme getirilmeden “resmi bir gün” olarak kutlanacak.

12 Eylül cuntasının bir ürünü olan “24 Kasım Öğretmenler Günü” 12 Eylül zihniyetinin ve günümüzdeki temsilcilerinin nasıl bir öğretmen istediğinin simgesidir. Eğitim Sen’in 24 Kasım’ı öğretmenler günü olarak kabul etmesi demek; 12 Eylül rejimini, uygulamalarını ve düşüncesini benimsemek, TÖB-DER’in kapatılmasını ve binlerce öğretmenin mağdur edilmesini onaylamak, 12 Eylül ve AKP zihniyetinin yaratmak istediği “itaatkâr öğretmen” profilini kabul etmek anlamına gelmektedir.

Eğitim Sen, yıllardır dünya öğretmenlerinin evrensel mücadele günü olan 5 Ekim’i Dünya Öğretmenler Günü olarak kabul etmekte ve kutlamaktadır. 24 Kasım’ı “Öğretmenler Günü” olarak ilan edenler, öğretmenlere içi boş ve gerçek yaşamda hiçbir karşılığı olmayan övgüler dizip, yıllardır yaşanan sorunların üzerini örterek günü kurtarmaya çalışmaktadır.

13 yıldır tek başına iktidarda olan AKP’nin öğretmenlerin giderek ağırlaşan çalışma ve yaşam koşullarını iyileştirmek, artan iş yükünü azaltmak, insan onuruna yaraşır bir ücret almasını sağlamak ve eğitimin niteliğini en azından OECD ülkeleri ortalamasına taşımak gibi bir hedefi olmamıştır.

Eğitimde 4+4+4 dayatmasıyla zaten sorunlu olan eğitim sisteminde büyük bir alt-üst oluş yaşanmış, öğretmenler, öğrenciler ve veliler büyük sorunlarla karşı karşıya bırakılmıştır. Milli Eğitim Bakanlığı attığı her adımda, başlattığı her uygulamada öğretmenlerin, yardımcı hizmetli ve memurların daha fazla çalışabilmelerinin önünü açmak için çalışmakta, en temel taleplerimizi görmezden gelmektedir. Çalışma koşullarımızın giderek esnek, kuralsız ve güvencesiz hale getirilmesi, angarya çalışma uygulamalarının artması ve son olarak iş güvencemize göz dikilmesi, eğitim emekçilerini büyük bir tedirginlik ve karamsarlık içine itmektedir.

Her 24 Kasım’da öğretmenliğin kutsallığından, “onurlu bir meslek” olduğundan söz edilerek bildik ezber cümlelerin kullanılması, eğitim emekçilerini ciddi anlamda rahatsız etmektedir. Yüz binlerce eğitim emekçisinin sosyal ve ekonomik sorunlarını çözmek için yıllardır adım atmayanların, öğretmenlerin gerçek sorunlarını görmezden gelenlerin bildik nutuklarını daha fazla dinlemek istemiyor, eğitimin ve öğretmenlerimizin sorunlarına kalıcı çözümler üretilmesini istiyoruz.

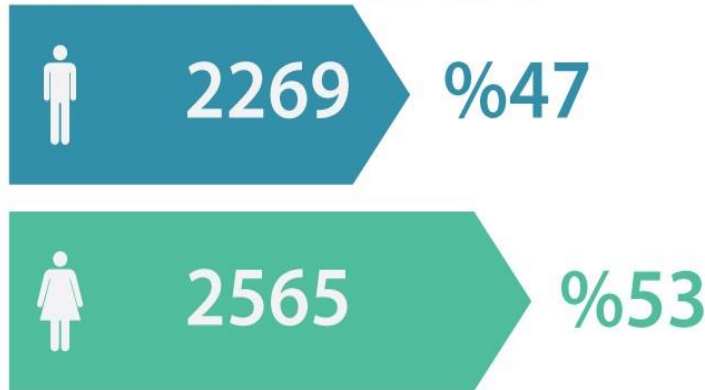
ÖĞRETMENLERİN ÇALIŞMA KOŞULLARI VE SORUNLARA BAKIŞI ARAŞTIRMASI

Eğitim Sen tarafından, öğretmenlerin giderek ağırlaşan çalışma koşulları ve sorunları ile ilgili düşüncelerini ilk elden tespit etmek için **9-20 Kasım 2015** tarihleri arasında, kapsamlı bir araştırma gerçekleştirilmiştir. Türkiye çapında **7 bölge** ve **40 ilde** (Ankara, İstanbul, İzmir, Adana, Bursa, Kocaeli, Diyarbakır, Eskişehir, Artvin, Ağrı, Dersim, Malatya, Edirne, Kırıkkale, Kırklareli, Mersin, Muş, Van, Hakkari, Şırnak, Sinop, Çorum, Tarsus, Sivas, Kars, Tokat, Muğla, Nevşehir, Kırşehir, Kastamonu, Konya, Karaman, Ordu, Aksaray, Trabzon, Giresun, Bartın, Sakarya, Yalova, Zonguldak) hemen hemen tüm okul türleri ve branşlardan **4.952** öğretmen araştırmaya katılmış ve görüşlerini bizlerle paylaşmışlardır. Araştırmamız 9 sorudan oluşan bir anket formu üzerinden tüm katılımcılarla yüz yüze görüşülerek gerçekleştirilmiştir. Anket formları sendikamız çalışanı arkadaşlarımızın 3 gün süren yoğun emeği sonucunda, bilgisayar ortamına aktarılarak analiz edilmiş ve dikkat çekici sonuçlara ulaşılmıştır.

Araştırmaya katılanların cinsiyetlerine göre dağılımı

Sendikamız tarafından 9-20 Kasım 2015 tarihleri arasında yapılan araştırmaya farklı okul türleri ve branşlardan **4.952** öğretmen katılmıştır. Araştırmaya katılan öğretmenlerin **yüzde 47'si erkek (2269 kişi), yüzde 53'ü (2565 kişi)** kadınlardan oluşmaktadır.

Katılımcıların cinsiyetlere göre dağılımı

Araştırmaya katılanların hizmet yılı (kıdemi)

Araştırmaya katılanları hizmet yılı itibariyle değerlendirdiğimizde yarısının (**yüzde 50,8**) 16 yıl ve üzeri kıdeme sahip olduğu görülmektedir. Bu oran öğretmenlerin mesleki yaşantısı açısından AKP öncesi ve sonrası döneme ilişkin karşılaştırma yapmaları, özellikle çalışma ve yaşam koşulları, mesleki saygınlık ve eğitim politikaları ile ilgili gelişmelerin olumlu mu, olumsuz mu olduğunun daha iyi anlaşılması açısından önemlidir.

Araştırmaya katılanların **yüzde 21.6'sı 9-15 yıl** arası, **yüzde 15,1'i 4-8 yıl** arası, **yüzde 12,5'i ise 1-3 yıl** arası kıdeme sahip öğretmenlerdir. Bazı anket sorularına verilen yanıtlarda ve yapılan yorumlarda kıdemli öğretmenlerle, daha az kıdemli öğretmenler arasında belirgin farklılıklar tespit edilmiştir.

Araştırmaya katılanların mesleği ya da branşı

Araştırma yapılırken mümkün olduğunca farklı okul türleri ve farklı branşlardan öğretmenlere ulaşılmaya dikkat edilmiştir. Bu amaçla okulöncesi, ilkököl, ortaokul ve lise türlerinde (Anadolu liseleri, Meslek liseleri vb) çalışan öğretmenlerle görüşülmüştür. Yine benzer şekilde başta sınıf öğretmenleri olmak üzere, toplamda **26 farklı branştan** öğretmenlerin görüşleri alınmaya çalışılmış, bu anlamda da oldukça geniş bir kesime ulaşılmıştır.

Öğretmenler mesleklerini yaparken kendilerini mutlu ve huzurlu hissediyorlar mı?

Araştırma sorularımızdan birisi öğretmenlerin mesleklerini yaparken kendilerini mutlu ve huzurlu hissedip hissetmediklerine ilişkindir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin **yüzde 58'i (2735 kişi)** "Evet" diyerek mesleklerini yaparken kendilerini mutlu ve huzurlu hissettiklerini belirtmiş, ancak **yüzde 42 (1982 kişi)** gibi azımsanmayacak bir kısmı ise "Hayır" yanıtını vererek, mesleğini yaparken mutlu ve huzurlu olmadığını belirtmiştir.

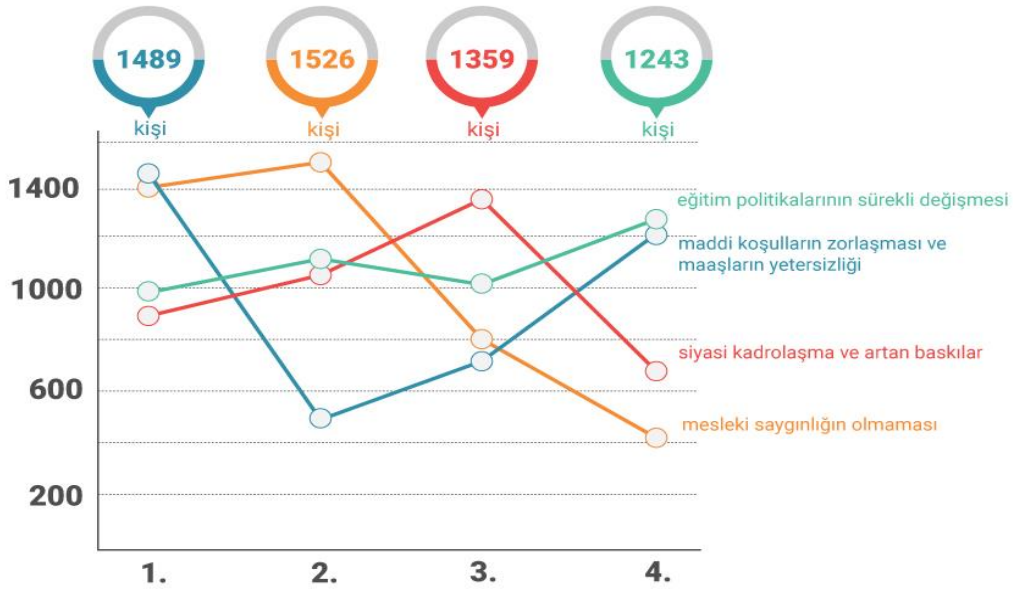
Katılımcıların **yüzde 42** gibi önemli bir oranının mesleğin yaparken kendisini mutlu ve huzurlu hissetmemesi önemli bir sorundur. Memnuniyetsizlik oranının bu kadar yüksek çıkmasının tek sorumlusu

Sorunun amacının daha iyi anlaşılması ve öğretmenlerin kendilerini daha açık ifade edebilmesi için “Hayır” yanıtını veren öğretmenlere açık uçlu olarak “Nedenini belirtiniz?” sorusu yöneltilmiştir. Mesleğini yaparken kendisini mutlu ve huzurlu hissetmediğini belirtenlerin açık uçlu olarak belirttikleri ve kendi el yazıları ile yazdıkları nedenler şu şekildedir; “Mesleki saygınlık zedelendi”, “Ekonomik şartlar yetersiz, fiziki koşullar işimi zorlaştırıyor”, “Veli ve öğrenci profili değişti, eğitim değerini yitirdi”, “Akademik ve ekonomik tatminsizlik yaşıyorum”, “Öğrenci düzeyi düşük, velilerin baskı var”, “Öğretmenlik yetkisi olmayan ancak sorumluluğu çok olan bir meslek”, “Maddi manevi doyum alamıyorum”, “Zorunluluktan yaptığım meslek”, “Ayrımcılık ve mobbing yapılıyor”, “Adaletsiz yapılan müdür ve müdür yardımcılarını görevlendirmeleri”, “Günümüz sisteminde öğretmenlerin arka plana itilmesi”, “Sistemden kaynaklanan nedenler (sınıflar kalabalık, not sistemi)”, “Sürekli para toplanması isteniyor”...

Öğretmenleri meslek hayatında en çok rahatsız eden sorunlar

Araştırmaya katılan öğretmenlere kendilerini meslek hayatlarında en çok rahatsız eden sorunlar nedir diye sorulmuş ve soruda belirtilen birden fazla şıkkı önem sırasına göre 1’den 4’e kadar numaralandırmaları istenmiştir. Soruda yöneltilen ilk dört şık şu şekildedir;

- () Maddi koşulların zorlaşması ve maaşların yetersizliği,
- () Mesleki saygınlığın olmaması,
- () Siyasi kadrolaşma ve artan baskılar,
- () Eğitim politikalarının sürekli değişmesi,

Meslek hayatınızda sizi en çok rahatsız eden sorunlar nelerdir ?

Bu soruya verilen yanıtlara bakıldığında araştırmaya katılan öğretmenlerin üçte biri “Maddi koşulların zorlaşması ve maaşların yetersizliği” ile “Mesleki saygınlığın olmaması” yanıtlarını birbirine yakın oranlarda öncelikli sorun olarak görmektedir. Geçtiğimiz yıllar içinde öğretmenlerin ekonomik durumunda, sosyal ve özlük sorunlarına ciddi gerilemeler yaşanmıştır. Kamu emekçileri içinde satın alım gücü açısından bakıldığında öğretmenlerin ciddi anlamda bir gelir kaybı yaşadığı açıktır. Bugün öğretmenlere layık görülen maaşın yoksulluk sınırının yanına bile yaklaşmaması, araştırmaya katılan öğretmenlerin neden “Maddi koşulların zorlaşması ve maaşların yetersizliği” şıkkını birinci sorun olarak gördüklerini açıklamaktadır.

Araştırmaya katılan öğretmenlerden “Mesleki saygınlığın olmaması” yanıtını verenlerin büyük bölümünün hizmet yılı 16 yıl ve üzeri olan öğretmenler tarafından belirtilmiş olması önemlidir. 16 yıl ve üzeri kıdemi olan öğretmenler “Mesleki saygınlığın olmaması” şikkını birinci önemde gördüklerini belirterek, bir anlamda AKP iktidarı ile birlikte öğretmenlik mesleğinin ciddi anlamda itibar kaybettiğini ifade etmektedirler. Gerçekten de öğretmenler, tarihin hiçbir döneminde AKP iktidarı döneminde olduğu kadar haksız ithamlara, hakaretlere maruz kalmamış, öğretmenlik mesleği hiç bu kadar büyük bir itibar kaybına uğramamıştır. Göreve gelen her bakan fırsat buldukça öğretmenlerin az çalıştığı, uzun tatil yaptığını iddia etmiş, her fırsatta öğretmenlik mesleğini “itibarsızlaştıran” ifadeler kullanmıştır.

“Siyasi kadrolaşma ve artan baskılar” ile “Eğitim politikalarının sürekli değişmesi” öğretmenlerin en çok şikâyetçi oldukları diğer konular olarak dikkat çekmektedir. Her ne kadar bu iki madde geri plandaymış gibi görünse de, açık uçlu sorulara verilen yanıtlar öğretmenlerin en büyük sorun olarak her dört maddeyi de önemsedğini göstermektedir.

Bu şıklara ek olarak açık uçlu yanıtları almak amacıyla “Diğer (Belirtiniz.....)” şeklinde bir ifade daha eklenmiş ve diğer sorunlar tespit edilmeye çalışılmıştır. Araştırmaya katılanların belirttikleri diğer sorunlar şu şekildedir; “İş güvencesinin kaldırılacağına ilişkin tartışmalardan endişe duyuyorum”, “Kurumlarda mobbing uygulanıyor”, “Çağın gerisinde kalan eğitim sistemi”, “Çeşitli toplumsal olayların verdiği moral bozukluğu”, “Meslek Liselerine gereken önemin verilmemesi”, “Öğretmen görüşlerinin dikkate alınmaması”, “Koşulların her bölgede aynı olmaması”, “Yöneticilerin eğitim emekçilerine karşı tarafsız olmaması”, “Anadilinde eğitimin olmaması”, “Ülkedeki savaş ortamı”, “Özlük haklarımızın iyileştirilmemesi”...

Çalışırken baskı ya da yönlendirme ile karşı karşıya kalıyorlar mı?

Araştırmaya katılan öğretmenlere “Çalışırken herhangi bir şekilde baskı ya da yönlendirme ile karşı karşıya kaldığınız oluyor mu?” sorusunu yönelttiğimizde katılımcıların **yüzde 39’u** çalışırken baskı ve yönlendirme ile karşı karşıya kaldığını belirtmiştir. Kıdem süresi azaldıkça bu soruya verilen yanıtlar belirgin bir şekilde değişmekte, özellikle 9 yıldan az mesleki deneyime sahip öğretmenler işyerlerinde baskı ve yönlendirme ile karşı karşıya kaldıklarını belirtmektedirler.

Herhangi bir baskı ya da yönlendirme ile karşı karşıya kalmadıklarını belirten yüzde 61’lik kesimin ortak özelliği hizmet yılının 16 yıldan daha fazla, yani mesleki deneyime sahip öğretmenler olmasıdır. MEB’in siyasallaşmış yönetim kadroları mesleki deneyimi daha az olan öğretmenlere yönelik baskı ve yönlendirmeyi daha çok yapmakta, ancak deneyimli öğretmenlere yeterince baskı yapamamaktadır.

AKP iktidarı döneminde en yoğun siyasi kadrolaşma MEB’de yaşanmıştır. Özellikle eğitim yöneticilerinin belirlenmesi ve görevlendirilmesi sürecinde MEB bünyesinde tarihin en büyük tasfiyesi gerçekleşmiştir. Bugün okullarda görev yapan her 4 okul müdüründen 3’ü iktidara yakınlığı ile bilinen yandaş sendika üyesidir. Yeni okul müdürleri göreve başlar başlamaz, kendileri gibi düşünmeyen öğretmenleri baskı altına almaya çalışmakta, idareci olmalarının avantajlarını kullanarak öğretmenleri sendikalardan istifa ettirerek, kendi işaret ettikleri sendikalara üye olmaya zorlamaktadır.

Özellikle stajyer öğretmenlerin “iktidara yakın sendikaya üye olmaları, aksi takdirde asil olarak atanmalarının zor olacağı” söylenmekte, hatta bazı okullarda “Eğitim Sen’e üye olursanız öğretmenliği unutun” gibi açıkça tehdit içeren ifadeler kullandıkları yönünde çok sayıda şikayet sendikamıza iletilmiştir.

Öğretmenlere angarya işler yaptırılıyor mu?

Öğretmenlere “Çalışırken size mesleğiniz ile ilgili olmayan angarya işlerin yaptırıldığını düşünüyor musunuz?” sorusunu yönettiğimizde **yüzde 51,2**’si bu soruya “Evet” yanıtı vererek, kendilerine angarya işler yaptırıldığını ifade etmiştir. Bilindiği gibi son yıllarda okullarda öğretmenlere görevleri dışında işler yaptırılmakta, bu durum geniş bir kesim tarafından tepkiyle karşılanmaktadır.

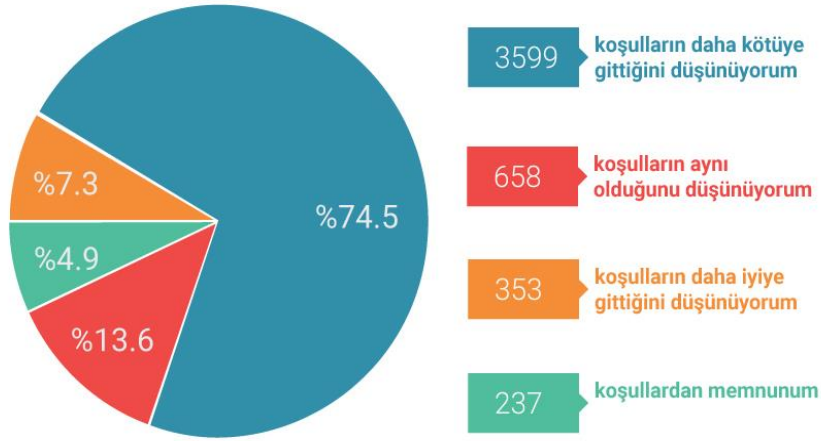

Bu soruda belirtilen “angarya işler”in neler olduğunu tespit etmek amacıyla “Evet” şikkının yanına “Hangileri belirtiniz...” ifadesine yer verilmiştir. Bu soruya “Evet” yanıtını veren öğretmenlerin büyük bölümünün benzer örnekler vermesi dikkat çekicidir. En çok tekrarlanan angarya olarak “Nöbet”in yoğun bir şekilde belirtilmesi, geçtiğimiz süreçte öğretmenler açısından önemli bir gündem maddesi olan “Nöbet sorunu”nun hala ciddi bir sorun olarak devam ettiğini göstermektedir. İkinci olarak en çok tekrarlanan yanıt ise “Evrak işleri” olmuştur. Diğer angarya çalışma örnekleri ise katılımcılar tarafından şu şekilde ifade edilmiştir; “Performans”, “Sınav analizleri”, “MEB’in öğrenci veli anketleri”, “formlar”, “İKS”, “TKY”, “Ölçme değerlendirme işleri”, “Fotokopi, e-okul vb”, “Mesai saati dışındaki toplantılar”, “Keyfi görevlendirmeler”, “Kermes”, “Para toplama işleri”, “Sınavlarda zorunlu görev”...

Çalışma koşullarının gidişatı hakkında ne düşünüyorlar?

Araştırmamızın en dikkat çekici sonuçlarından birisi de “Meslek hayatınızı göz önünde bulundurduğunuzda, çalışma koşullarınızın gidişatı hakkında ne düşünüyorsunuz?” sorusuna **yüzde 74,5** gibi **(3.599 kişi)** ezici bir çoğunlukla “Koşulların daha kötüye gittiğini düşünüyorum” yanıtını vermiş olmasıdır.

Meslek hayatınızı göz önünde bulundurduğunuzda çalışma koşullarınızın **gidişatı hakkında** ne düşünüyorsunuz?

Araştırmaya katılan öğretmenlerin üçte ikisinin doğrudan çalışma koşullarının daha kötüye gittiğini belirtmiş olması önemlidir. Katılımcıların **yüzde 13,6'sı (658 kişi)** "Koşulların aynı olduğunu" ileri sürerken, sadece **yüzde 7,3'ü (353 kişi)** "Koşulların daha iyiye gittiğini düşünüyorum"; **yüzde 4,9'u (237 kişi)** ise "Koşullardan memnunum" yanıtını vermiştir. Katılımcıların yüzde 75'inin çalışma koşullarından memnun olmaması, özellikle eğitime yönelik politikalarının belirleyicisi ve uygulayıcılarına yönelik önemli bir eleştiri olarak değerlendirilebilir.

Ülkenin ve eğitimin geleceği hakkında ne düşünüyorlar?

Araştırmada son soru olarak katılımcılara "Ülkenin ve eğitimin içinde bulunduğu koşulları göz önüne aldığınızda geleceğe güvenle bakabiliyor musunuz?" sorusu yöneltilmiştir. Araştırma sonuçları içinde en çarpıcı sonuç bu soruya verilen yanıtlarda ortaya çıkmıştır. Katılımcıların **yüzde 90,6'sı (4371 kişi)** "Geleceğe güvenle bakabiliyor musunuz?" sorusuna "Hayır" yanıtını vermiştir.

Bu soruya "Evet" ve "Hayır" yanıtını verenlerin nedenini belirtmeleri istenmiştir. "Evet" yanıtını veren **451 kişi (yüzde 8,4)** gerekçe olarak şu ifadelerde bulunmuşlardır; "Sağlam ve bilinçli bir nesil geliyor", "Gençlere güveniyorum", "Bu sistem Afrika'da dahi yok", "Eğitime ayrılan yatırımın artması", "Her şey güzel olur inşallah", "Eskiye göre çok iyiye gittiğini düşünüyorum", "Eğitim şartları

iyileştiriliyor ve eğitime verilen önem artıyor”, “Gereken hızda olmasa bile daha iyi bir sisteme yönelim var”, “Daha bilinçli bireyler yetiştirildiğini düşünüyorum”, “Mutluyum”, “Biz insan yetiştirdiğimiz için umut her zaman var”, “İstikrarın belli düzenlemeleri sağlayacağını düşünüyorum”, “Devletime güveniyorum”...

“Hayır” yanıtını verenlerin çok büyük bir bölümünün üzerinde ortaklaştığı temel neden “Eğitim sisteminin sürekli değişmesi” ifadesi olmuştur. İkinci olarak en çok vurgulanan neden “Bilimsel ve laik eğitimden uzaklaşılması” gösterilmektedir. Diğer nedenler en çok vurgu yapılmaya başlanırken şu şekildedir; “Eğitimin dinselleşmesi ve gericileşmesi”, “Tek tip öğrenci yetiştirilmesi”, “4+4+4’ün yarattığı tahribat ve okulların dönüşümü”, “Özel okullara ve dini eğitim veren kurumlara destek”, “Siyasi kadrolaşma”, “İş güvencemiz ve kazanılmış haklarımız tehdit altında”, “Şiddet ve baskının olduğu bir ülkede geleceğe güvenle bakmak mümkün değil”, “Eğitim kötüye gidiyor, işsizlik büyük sorun” “Ders kitaplarının içi boş öğrenciler için endişeleniyorum”, “Ayrımcılık”, “Eğitimin siyasileşmesi” “Eğitim politikalarının tutarsızlığı”, “Eğitime ve öğretmene önem verilmemesi”, “Eğitimde kutuplaşma”, “Gelecek karanlık”, “Öğrencilere zorunlu dersler konusunda zorunlu yönlendirme yapılıyor”, “Kalabalık sınıflar, zorunlu seçmeli dersler”, “Eğitim politikalarının eğitimciler tarafından belirlenmemesi”, “Eğitimde güven ve huzur ortamı yok”, “Ülkenin giderek kutuplaşmasından endişeleniyorum”, “Farklı görüşlere saygı yok”, “Siyasi baskı ve eğitimin otoriterleşmesi”, “Eğitime ayrılan bütçe yetersiz”, “Çocukların yeteneği göz önünde bulundurulmuyor”, “Her şey sınava ve elemeye dayalı”, “Yeterince özgür değiliz”, “Eğitim siyasetin oyuncağı haline geldi”, “657 sayılı yasayı değiştirme hamleleri”, “Asimilasyon ve toplumsal linç kültürü”, “Eğitimde ezberciliğin sürmesi”, “Anlayışsız veli profili”...

Eğitim emekçilerinin sorunları giderek artmaktadır

Türkiye’de eğitim sisteminin yıllardır çözülmeyen sorunları, öğretmenleri ve diğer eğitim emekçilerini, diğer ülkelerdeki meslektaşlarına göre çok daha fazla olumsuz etkilemeyi sürdürmektedir. Türkiye’de öğretmenlerin yıllardır karşı karşıya oldukları güçlükler, hangi şartlarda çalışmak zorunda oldukları bilinmesine rağmen sorunlarına kalıcı çözümler üretmek için somut adımlar atılmaması kabul edilemez.

- ◆ Türkiye’de çalışan öğretmenler, OECD ülkeleri içinde en çok çalışan, en düşük maaş alan öğretmenler arasındadır.
- ◆ Öğretmenlerin yüzde 80’i geçinebilmek için ek iş yapmak zorunda bırakılmış, üçte ikisi borçlanarak hayatını sürdürmek zorunda kalmıştır.
- ◆ Öğretmenler, sık sık değişen eğitim politikaları nedeniyle siyasi iktidarın ve Milli Eğitim Bakanlığı’nın elinde adeta oyuncak haline getirilmiştir.
- ◆ Öğretmen açıkları sorununa kalıcı çözümler üretilmeyerek 300 bini aşkın işsiz öğretmenin ataması yapılmamış, bugüne kadar 40’i aşkın işsiz öğretmen resmen intihara sürüklenmiştir.
- ◆ Eğitimde benimsenen esnek çalışma uygulamaları ile aynı işi yapan farklı statülerde öğretmen istihdamını gündeme gelmiş, kariyer basamakları ve performans değerlendirme uygulamaları eğitim emekçilerini birbirine rakip haline getirmiştir.
- ◆ Eğitime bütçeden yeterli pay ayrılmaması nedeniyle öğretmenler öğrencilerden çeşitli adlar altında para toplamaya zorlanan birer “tahsildar” durumuna düşürülmüştür.
- ◆ Öğretmenlerin büyük bölümünde angarya çalışma ve iş yükü artışına paralel olarak meslek hastalıklarında artış yaşanmakta, özellikle 4+4+4 sonrasında yeni sorumluluklar yüklenerek angarya çalışmaya zorlanmaktadır.
- ◆ Demokratik haklarını kullandıkları ve sendikal çalışmalara katıldıkları için her yıl çok sayıda öğretmen soruşturma geçirmekte, sürgün ve cezalarla karşı karşıya kalmaktadır. Her fırsatta Eğitim Sen üyelerine soruşturma açılmakta, bazıları hakkında sürgün, maaştan kesim cezaları

hatta memuriyetten çıkarma cezaları verilmekte, bu tür keyfi cezaların tamamına yakını yarıdan dönektedir.

- ◆ Hizmetli ve memurların yaşadığı ekonomik ve özlük sorunlar da yıllardır görmezden gelinmekte, tıpkı öğretmenler gibi hizmetli, memur, teknik ve idari personel de sorunlarına kalıcı çözümler üretilmesini talep etmektedir.

Eğitim ve bilim emekçilerinin yıllardır yaşadığı sorunlar karşısında sesini yükseltmesi, alanlara çıkarak sorunlarına çözüm araması, siyasi iktidarı ve Milli Eğitim Bakanlığı'nı fazlasıyla rahatsız ettiğinin farkındayız. Kendisine muhalif her sesi, her düşüncüyü bastırmak isteyenlerin, Türkiye'nin çeşitli illerinde sendikamıza ve üyelerimize yönelik idari ve siyasi baskılarını arttırması bizler için tesadüf değildir.

Siyasi iktidarın eğitimin ve ülkenin geleceğini olumsuz etkileyecek her türlü müdahalesine karşı, yıllardır savunduğumuz taleplerimizi dillendirmeye ve sonuç alıncaya kadar mücadele etmeye devam edeceğimiz bilinmelidir.

Eğitim Sen olarak taleplerimiz;

- ◆ Öğretmenler günü olarak 12 Eylül ürünü olan 24 Kasım değil, Dünya Öğretmenler Günü olan 5 Ekim tarihi esas alınmalı, öğretmenlere hak ettiği değer verilmelidir.
- ◆ Başta insanca yaşayacak ücret talebimiz olmak üzere, eğitim emekçilerinin bugüne kadar yaşadığı ekonomik mağduriyetler giderilmeli, son 13 yıl içinde satın alım gücümüzdeki azalmayı telafi eden adaletli bir ücret artışı sağlanmalıdır.
- ◆ Ek ödemelerin tamamı temel ücrete ve emekliliğe yansıtılmalı, vergi dilimi uygulaması sabitlenerek ücretlerde yaşanan erimenin önüne geçilmelidir. Ek ders ücretleri günün şartlarına uygun bir şekilde yeniden düzenlenmeli ve en az iki kat arttırılmalıdır.
- ◆ Eğitim-öğretim yılı başında öğretmenlere yapılan eğitim-öğretime hazırlık ödeneği, her dönem başında olmak üzere yılda iki kez olmalı ve bütün eğitim ve bilim emekçilerinin yararlanması sağlanmalıdır.
- ◆ Eğitimde esnek, kuralsız ve angarya çalışma uygulamalarına son verilmeli, performans değerlendirme ve iş güvencemizi hedef alan girişimlerden tamamen vazgeçilmelidir.
- ◆ Hizmetli ve memurlara özel hizmet tazminatı ödenmelidir.
- ◆ Kamu emekçilerinin grevli toplu sözleşme hakkı önündeki engeller kaldırılmalı, gerçek bir toplu sözleşme düzeni yaratılması sağlanmalıdır.